

Odluka:

PŽ 5101/08-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 5101/08-3

Datum odluke: 27.8.2008 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Stilinović-Petrović, predsjednice vijeća, te Alice Pelicarić i Nevenke Baran, članova vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom POMGRAD d.d. u stečaju, Split, odlučujući o žalbi ZORANA KAČIĆA, dipl. iur., pravni zastupnik u SSSH, punomoćnika vjerovnika - prijašnjih radnika stečajnog dužnika, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj X St-117/00 od 13. lipnja 2008. godine, u sjednici vijeća održanoj 27. kolovoza 2008. godine

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj X St-117/00 od 13. lipnja 2008. godine bez potreba vraćanja na ponovni postupak.

Stečajni sudac Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem X St-117/00 od 13. lipnja 2008. godine donio je rješenje slijedećeg sadržaja: „Ukida se odluka skupštine vjerovnika (nastavak) od 12. lipnja 2008.god. koja glasi: "unovčenje imovine (nekretnine u Dubrovniku) izvršit će se neposrednom pogodbom s jednim od najpovoljnijih ponuđača pristiglih do skupštine (05.06.2008.god.) s tim da uvjeti unovčenja budu sklapanje ugovora u roku od 8 dana od primitka obavijesti stečajnog upravitelja o odabiru najpovoljnijeg ponuđača te uplata cjelokupne cijene u roku od 15 dana od dana sklapanja ugovora. Za slučaj da takav ugovor ne bude ispunjen u zadanom roku predlaže se da se na isti način sklopi ugovor sa slijedećim najpovoljnijim ponuđačem. Ostale uvjete odredit će u ugovoru stečajni upravitelj".

U obrazloženju rješenja stečajni sudac navodi da je na skupštini vjerovnika (nastavak) održanoj 12. lipnja 2008. godine donesena odluka kojom će se unovčenje imovine (nekretnine u Dubrovniku) izvršiti neposrednom pogodbom s jednim od najpovoljnijih ponuđača pristiglih do skupštine (5. lipnja 2008. godine)..... (dalje kao u izreci). Zatim stečajni sudac navodi kako su tijekom stečajnog postupka pristigle ponude za kupnju nekretnine u Dubrovniku (čest. zem. 889/2 k.o. Gruž) ponude tvrtke Borčec d.o.o. u iznosu od 18.500.000,00 kn, zatim pismo namjere DAL-casa d.o.o iz Splita (bez ponuđene cijene), G-Građenje obrt iz Solina u iznosu od 18,550.000,00 kn, Kerum d.o.o. iz Splita 5. lipnja 2008. u iznosu od 19,000.000,00 kn i ponuda Tončija Rilovića iz Dubrovnika od 5. lipnja 2008. godine u iznosu od 3,720.000,00 kn, te da je ponuditelj Borčec d.o.o. dopunio svoju prethodnu ponudu tako da ukupno nudi 19,100.000,00 kn.

Stečajni sudac smatra da bi realizacijom takve odluke skupštine o prodaji neposrednom pogodbom moglo doći do suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika čiji interes je pribavljanje što više sredstava u stečajnu masu. A za navedenu dopunu ponude (ponuditelja Borčec d.o.o.) navodi kako ukazuje da bi se javnim nadmetanjem postigla još veća cijena posebno iz razloga što definicija „najpovoljniji ponuđač" sama u sebi ne sadrži i najveću cijenu pa da postoji mogućnost da odlučivanjem o prodaji imovine neposrednom pogodbom ne bude postignuta najveća cijena. Iz tog je razloga stečajni sudac odlučio ukinuti takvu odluku skupštine vjerovnika. Odredbu materijalnog prava koju je primijenio stečajni sudac u obrazloženju nije naveo.

Zoran Kačić kao punomoćnik vjerovnika - bivših radnika stečajnog dužnika žalbom pobija predmetno rješenje navodeći kako je stečajni sudac pogrešno protumačio odluku skupštine od 12. lipnja 2008. godine. Ističe da je izričita volja vjerovnika na skupštini bila da se raspravlja o ponudama koje su pristigle do 5. lipnja 2008. godine pa stoga navodi kako stečajni sudac pogrešno ukida odluku i pogrešno tumači dopunu prijave društva Borčec d.o.o. koja je predana 12. lipnja 2008. godine. Odluku je skupština donijela jednoglasno pa tvrdi kako stečajni sudac nije imao razloga „iznimno po službenoj dužnosti“ odluku ukidati ukazujući na odredbu čl. 38.f Stečajnog zakona. Navodi kako stečajni sudac ne cijeni interese svih vjerovnika koji su bili jednoglasni na skupštini i da na ovaj način on sam „radi protiv svih stečajnih vjerovnika“. Obrazloženje koje je stečajni sudac naveo žalitelj smatra da nije razlog koji bi opravdao ukidanje odluke te dodaje da su vjerovnici svojom odlukom odredili način i uvjete prodaje imovine stečajnog dužnika. Predlaže žalbu usvojiti i rješenje ukinuti bez potrebe vraćanja na ponovan postupak.

Žalba je osnovana, ali iz drugih razloga, a ne onih koji se navode u žalbi.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, u daljnjem tekstu: ZPP) u vezi s čl. 6. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06, dalje SZ), u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Skupština vjerovnika je tijelo stečajnog postupka čije su ovlasti propisane Stečajnim zakonom (čl. 38.e). Vođenje skupštine u nadležnosti je stečajnog suca koji skupštinu vodi po pravilima o rukovođenju glavnom raspravom i o tijeku skupštine vodi zapisnik sukladno tim pravilima postupanja. Tko ima pravo sudjelovati na skupštini i tko ima pravo odlučivati na skupštini propisano je odredbama čl. 38.a st. 1., 38.c i 38.d SZ-a. Stečajni sudac posebno je dužan na jasan i nedvosmislen način utvrditi tko ima pravo glasa na skupštini i kako će vjerovnici na skupštini glasovati (jer samo tako odluke skupštine mogu biti valjane i zakonite) i sve je to dužan unijeti u zapisnik. Stečajni sudac dužan je voditi brigu i da odluke koje skupština donosi budu u okviru njenih zakonom propisanih ovlaštenja, a ako je neka od donesenih odluka suprotna zajedničkim interesima vjerovnika stečajni sudac može takvu odluku skupštine i ukinuti (čl. 38.f SZ-a).

Prema podacima u zapisniku sa skupštine vjerovnika održane 5. lipnja 2008. godine (listovi 4392. - 4448. spisa) kao i prema zapisniku od 12. lipnja 2008. godine kada je skupština nastavljena (listovi 4448. - 4452.), na kojima se raspravljalo i odlučivalo o odluci koju je stečajni sudac ukinuo pobijanim rješenjem, razvidno je da skupštinu stečajni sudac nije vodio na način i po pravilima o vođenju skupštine kako je to zakonom propisano. Iz zapisnika proizlazi da su na skupštini sudjelovale i neke osobe koje pravo sudjelovanja na skupštini nemaju (Nikola Barač), a u zapisniku nema podataka da bi stečajni sudac utvrdio kojim vjerovnicima (pojedinačno) pripada pravo glasa i s kojim iznosom tražbine pojedini nazočni vjerovnici sudjeluju u glasovanju. Nema odluke stečajnog suca o načinu glasovanja, kao niti podataka o utvrđenju stečajnog suca s kojim je zbrojem iznosa tražbina odluka donesena. Nadalje, prema predloženom dnevnom redu proizlazi da je skupština trebala odlučivati o nekoliko konkretnih ponuda za kupnju imovine stečajnog dužnika, jednoj dopuni ponude i o jednom pismu namjere, a sve vezano za nekretninu u Dubrovniku čest. zem. 889/2 k.o. Gruž te je i predložena odluka sadržajno usmjerena u tom pravcu što po ocjeni ovog suda nije pravilno ni zakonito.

Skupština vjerovnika nije ročište za javno nadmetanje (dražbu) niti ročište na kome se prihvaćaju ili odbijaju ponude, odnosno na kojem bi se moglo odlučivati o pojedinim konkretnim ponudama jer prema odredbi čl. 158. SZ-a obveza je stečajnog upravitelja bez odgode unovčiti imovinu koja ulazi u stečajnu masu, pri čemu se dužan držati odluka skupštine i odbora vjerovnika. To znači da skupština vjerovnika ne odlučuje o konkretnim ponudama nego može odrediti uvjete i način na koji će stečajni upravitelj unovčiti onaj dio imovine stečajnog dužnika koji ne podliježe pravilima o posebnom načinu unovčenja, odnosno svoje ranije donijete odluke može promijeniti. Dakle, skupština može odrediti neki od mogućih načina prodaje, a to može biti objava odluka o prikupljanju ponuda ili javna dražba ili slobodna pogodba ili po pravilima za prodaju u ovrsi, dok bi uvjet mogao biti cijena i rok plaćanja.

U konkretnom bi se slučaju (prema sadržaju zapisnika sa skupštine) moglo zaključiti da već postoji odluka skupštine o načinu unovčenja slobodne imovine, pa ako je tome tako, tada je stečajni upravitelj bio dužan postupati na način kako je to skupština odlučila (javnim oglašavanjem) i nije bilo razloga da zbog okolnosti „iznenadne zainteresiranosti nekolicine potencijalnih kupaca“ postupa drugačije jer takva zainteresiranost može biti pokazatelj jedino potrebe za izmjenom početne cijene na više (za što po mišljenju ovog vijeća i ne bi bila nužna odluka skupštine jer je postizanje povoljnije cijene zasigurno u interesu vjerovnika), nego jedino za izmjenu načina prodaje u odluku o prodaji javnom dražbom (licitacijom) na kojoj je, s obzirom na pravila postupanja, realno očekivati da će se zainteresirani (potencijalni) kupci nadmetati (višeputno) upravo oko cijene. U tom se dijelu navodi obrazloženja stečajnog suca mogu uzeti opravdanim, a što stoji iza prijedloga punomoćnika vjerovnika „neposredna pogodba s jednim od najpovoljnijih ponuđača pristiglih do skupštine“ ostaje upitno.

U konkretnom slučaju, dakle, ni stečajni sudac, ni skupština vjerovnika (trebalo bi dodati i stečajni upravitelj) nisu postupali u skladu sa svojim ovlaštenjima i na pravilan i zakonit način, pa tako „odluka“ o kojoj su vjerovnici na skupštini raspravljali i koja nije donesena na zakonit način ne proizvodi pravne učinke pa se smatra da nije ni donesena. Stoga nije bilo odluke koja bi mogla biti predmetom ukidanja po stečajnom sucu sukladno čl. 38.f SZ-a.

Stoga je žalbu valjalo uvažiti i rješenje stečajnog suca ukinuti bez potrebe vraćanja na ponovno odlučivanje u skladu s čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a.